

GRAMATIKA HIGH NOTE 2

Present Simple and Present Continuous

Přítomný čas prostý (Present Simple)

Přítomný čas prostý používáme, hovoříme-li o:

- stavech a stálých skutečnostech:

*Maria **likes** swimming. / Marie ráda plave.*

- pravidelných činnostech:

*We often **visit** my aunt. / Často navštěvujeme moji tetu.*

Kladné věty (Affirmative)		Záporné věty (Negative)	
I/You/We/They	work.	I/You/We/They	don't (do not)
He/She/It	works.	He/She/It	doesn't (does not)

Otázky zjišťovací (Yes/No questions)		Krátké odpovědi (Short answers)
Do	I/you/we/they work?	Yes, I/you/we/they do. No, I/you/we/they don't.
Does	he/she/it	Yes, he/she/it does. No, he/she/it doesn't.

Otázky doplňovací (Wh- questions)			
What	do	I/you/we/they	like?
	does	he/she/it	

Pravopisná pravidla – 3. osoba čísla jednotného

- obecné pravidlo: infinitiv + -s, např. *enjoy – enjoys*
- slovesa zakončená na souhlásku + -y: y + -ies, např. *study – studies*
- slovesa *do* a *go* stejně jako slovesa zakončená na -ss, -x, -ch, -sh: + -es, např. *do – does, go – goes, wash – washes*
- *have: has*

Obvyklá příslovečná určení času používaná ve větách s přítomným časem prostým:

- **always** (vždy)

- **regularly** (pravidelně)
- **usually** (obvykle)
- **often** (často)
- **sometimes** (někdy)
- **never** (nikdy)
- **every day/week/month** (každý den/týden/měsíc)

State and action verbs

Dynamická slovesa (action verbs) jako do, work a play popisují činnosti a mohou být použita s oběma druhy časů – prostým (např. přítomným prostým) i průběhovým (např. přítomným průběhovým):

*I often **listen** to classical music. / Často poslouchám vážnou hudbu. I'm **listening** to Mozart now. / Poslouchám teď Mozarta.*

Stavová slovesa (state verbs) se většinou užívají v časech prostých, i když jimi chceme vyjádřit něco, co právě probíhá:

***Do you understand** me? / Rozumíš mi?*

***Does she want** to go to the music festival? / Chce jít na ten hudební festival?*

Mezi stavová slovesa patří:

- slovesa, která popisují postoje, pocity, emoce, preference apod., např. *hate, like, love, prefer*
- slovesa, která popisují duševní a myšlenkové pochody, např. *believe, know, need, remember, think, understand, want*
- slovesa smyslového vnímání, např. *feel, hear, see*.

Některá stavová slovesa mohou být použita v průběhovém čase, ale dochází v nich ke změně významu (např. *think, have, look*):

***Do I look** good in this dress? / Vypadám v těchto šatech dobře? What **are you looking** at? / Na co se díváš?*

Past Simple

Minulý čas prostý (past simple) používáme, mluvíme-li o dějích, které začaly a také skončily v minulosti. Často říkáme, kdy děj proběhl:

*John and I **were** at the same school. / John a já jsme byli ve stejné škole. My dad **went** to a concert yesterday. / Tatínek šel včera na koncert.*

Minulý čas slovesa *be*

Kladné věty (Affirmative)			Záporné věty (Negative)		
I/He/She/It	was	at home.	I/He/She/It	wasn't (was not)	at home
You/We/They	were		You/We/They	weren't (were not)	
Otázky zjišťovací (Yes/No questions)			Krátké odpovědi (Short answers)		
Was	I/he/she/it	at home?	Yes, I/he/she/it was . No, I/he/she/it wasn't .		
Were	you/we/they		Yes, you/we/they were . No, you/we/they weren't .		
Otázky doplňovací (Wh- questions)					
Why	was were	I/he/she/it you/we/they	at home?		

Minulý čas ostatních sloves

Kladné věty (Affirmative)		Záporné věty (Negative)	
I/You/He/She/It/ We/They	played.	I/You/He/She/ It/We/They	didn't (did not) play.
Otázky zjišťovací (Yes/No questions)		Krátké odpovědi (Short answers)	
Did	I/you/he/she/it/ we/they play?	Yes, I/you/he/she/it/we/they did . No, I/you/he/she/it/we/they didn't .	
Otázky doplňovací (Wh- questions)			
What	did	I/you/he/she/it/ we/they	play?

Pravopisná pravidla – minulý čas prostý

Pravidelná slovesa (regular verbs)

- obecné pravidlo: infinitiv + *-ed*, např. *help – helped*

- slovesa zakončená na -e: + -d, např. *love – loved*
- slovesa zakončená na souhlásku + -y: y + -ied, např. *try – tried*
- jednoslabičná slovesa zakončená samohláskou a souhláskou: zdvojená souhláska + -ed, např. *stop – stopped*

Obvyklá příslovečná určení času používaná ve větách s minulým časem prostým:

- **yesterday** (včera)
- **yesterday morning/afternoon/evening** (včera ráno/odpoledne/večer)
- **last week/month/year** (minulý týden/měsíc/rok)
- **two days/weeks/months/years ago** (před dvěma dny/týdny/měsíci/roky)
- **in May / in 2012** (v květnu / v roce 2012)

Used to

Vazbu **used to** používáme pro vyjádření dějů a stavů, které byly v minulosti běžné,

časté a obvyklé, ale v současnosti se už nedějí:

*I **used to play** tennis a lot. / Hodně jsem hrávala tenis. (=Ted' už ho nehraji buď vůbec, nebo ho hraji jen zřídka.)*

*He **didn't use to be** so unkind. / Nebýval tak nezdvořilý. (=Ted' je jiný, změnil se.)*

Hovoříme-li o ojedinělém ději, nebo ději, který probíhal zřídka a nepravidelně, používáme čas minulý prostý, nikoliv *used to*.

*In high school we **went** to the mountains two or three times. / Během střední školy jsme byli dvakrát nebo třikrát na horách.*

Kladné věty (Affirmative)		Záporné věty (Negative)	
I/You/He/She/It/ We/They	used to swim.	I/You/He/She/It/ We/They	didn't use (did not use) to swim.
Otázky zjišťovací (Yes/No questions)		Krátké odpovědi (Short answers)	
Did	I/you/he/she/it /we/they use to swim?	Yes, I/you/he/she/it/we/they did. No, I/you/he/she/it/we/they didn't.	
Otázky doplňovací (Wh- questions)		Podmětové otázky (Subject questions)	
Where did	I/you/he/she/it /we/they use to swim?	Who used to swim?	

Past Continuous and Past Simple

Minulý čas průběhový (past continuous) používáme v úvodu do nějakého děje, vyprávění, nebo popisu hlavního dění vyprávění:

*At 7 a.m. Doug **was having** breakfast. He **was sitting** at the table and he **was drinking** his coffee. / V sedm ráno Doug snídal. Seděl za stolem a pil kávu.*

Dále tento čas používáme, hovoříme-li o ději, jehož průběh byl přerušen jiným kratším dějem. (=Pro kratší děje probíhající během delšího děje používáme čas minulý prostý.)

*When he **was finishing** his breakfast, Meg **came** into the kitchen. / Když dojídal snídani, Meg přišla do kuchyně.*

Kladné věty (Affirmative)			Záporné věty (Negative)		
I/He/She/It	was	watching	I/He/She/It	wasn't (was not)	watching
You/We/They	were	TV.	You/We/They	(were not) Weren't	TV.

Otázky zjišťovací (Yes/No questions)			Krátké odpovědi (Short answers)		
Was	I/he/she/it	watching TV?	Yes, I/he/she/it was .		
			No, I/he/she/it wasn't .		
Were	you/we/they		Yes, you/we/they were .		
			No, you/we/they weren't .		

Otázky zjišťovací (Yes/No questions)			Podmětové otázky (Subject questions)		
What	was	I/he/she/it	Who	was	watching TV?
	were	you/we/they			

Defining relative clauses

Podmínkové věty 2. typu (second conditional) používáme, hovoříme-li o:

- situacích a dějích v přítomnosti, které si pouze představujeme:

If I were rich, I would live in a huge house. / Kdybych byl bohatý, bydlel bych v obrovském domě.

- nepravděpodobných situacích a dějích v budoucnosti:

If he left home earlier, he would never be late for work. / Kdyby odešel z domova dřív, nikdy by nepřišel pozdě do práce.

Ve vedlejší větě používáme po spojce **if** minulý čas prostý a v hlavní větě popisující důsledek modální sloveso **would/wouldn't**.

Je-li věta vedlejší se spojkou **if** na začátku souvětí, je oddělena čárkou

If + minulý čas prostý
(podmínka)

*If Sue **knew** Italian,
Kdyby Sue uměla italsky,*

would/wouldn't + infinitiv
(důsledek)

*Sue **would apply** for this job
Sue by se o tu práci ucházela,*

would/wouldn't + infinitiv
(důsledek)

*she'd **apply** for this job.
o tu práci by se ucházela.*

if + minulý čas prostý
(podmínka)

***if** she **knew** Italian.
kdyby uměla italsky.*

V podmínkových větách 2. typu používáme *was* nebo *were* po zájmenech *I, he, she* a *it*. Ve formálnějších situacích je spíše vhodné *were*.

Nezapomeňte používat *were* ve frázi *If I were you*:

***If I were you**, I would tell him the truth. / Být tebou, řekl bych mu pravdu.*

Comparison of adjectives

- Srovnáváme-li dvě osoby nebo věci, používáme druhý stupeň přídavného jména (comparative) a výraz **than**:

*Daniel Craig is **taller than** Zac Efron / Daniel Craig je vyšší než Zac Efron.*

- Pro srovnání dvou osob nebo věcí můžeme použít také vazbu **(not) as + přídavné jméno + as**:

*Rupert Grint is **not as famous as** Daniel Radcliffe / Rupert Grint není tak známý jako Daniel Radcliffe.*

- Třetí stupeň přídavných jmen (superlative) vyjadřuje skutečnost, že nějaká osoba nebo věc má nejvyšší míru určité vlastnosti (ve srovnání s nejméně dvěma dalšími osobami nebo věcmi):

*Sean Connery is **the tallest**. / Sean Connery je nejvyšší.*

Přídavná jména (Adjectives)		Druhý stupeň (Comparative)	Třetí stupeň (Superlative)
Jednoslabičná	young	younger	the youngest
	nice	nicer	the nicest
	hot	hotter	the hottest
Jedno- a dvojslabičná zakončená na -y	pretty	prettier	the prettiest
	dry	drier	the driest
Dvojslabičná a delší	attractive	more attractive	the most attractive
	difficult	more difficult	the most difficult
	good	better	the best
Nepravidelná	bad	worse	the worst
	far	further	the furthest

Mluvíme-li o míře určité vlastnosti, používáme **too + přídavné jméno** nebo

not + přídavné jméno + enough. **Too** znamená více, než chceme nebo potřebujeme.

Not enough znamená méně, než je potřeba.

*You're **too young** to watch this film. /Jsi příliš mladý na to, aby ses díval na tento film. This comedian was **not funny enough**. /Tento komik nebyl dost zábavný.*

Quantifiers

Hovoříme-li o nějakém množství něčeho, používáme následující výrazy vyjadřující počet (quantifiers):

Počítatelná podstatná jména (Countable nouns)	Nepočítatelná podstatná jména (Uncountable nouns)
How many? / Kolik? <i>How many friends have you got?</i> <i>Kolik máš přátel?</i>	How much? / Kolik? <i>How much money have you got?</i> <i>Kolik máš peněz?</i>
(very) few / (velmi) málo <i>I've got (very) few friends.</i> <i>Mám (velmi) málo přátel.</i>	(very) little / (velmi) málo <i>I've got (very) little money.</i> <i>Mám (velmi) málo peněz.</i>
a few / několik, pár <i>I've got a few friends.</i> <i>Mám několik/pár přátel.</i>	a little / trochu <i>I've got a little money.</i> <i>Mám trochu peněz.</i>
some / nějaké <i>I've got some friends.</i> <i>Mám nějaké přátele.</i>	<i>I've got some money.</i> <i>Mám nějaké peníze.</i>
many / hodně, mnoho <i>Have you got many friends?</i> <i>Máš hodně přátel?</i> <i>I haven't got many friends.</i> <i>Nemám mnoho přátel.</i>	much / hodně, moc <i>Have you got much money?</i> <i>Máš hodně peněz?</i> <i>I haven't got much money.</i> <i>Nemám moc peněz.</i>
A lot of/lots of/spousta <i>I've got a lot of/lots of friends.</i> <i>Mám spoustu přátel.</i>	<i>I've got a lot of/lots of money.</i> <i>Mám spoustu peněz.</i>
too many / příliš mnoho <i>I've got too many friends.</i> <i>Mám příliš mnoho přátel.</i>	too much / příliš mnoho <i>I've got too much money.</i> <i>Mám příliš mnoho peněz.</i>
any / nějaké <i>Have you got any friends?</i> <i>Máš nějaké přátele?</i>	<i>Have you got any money?</i> <i>Máš nějaké peníze?</i>
any / žádné <i>I haven't got any friends.</i> <i>Nemám žádné přátele.</i>	<i>I haven't got any money.</i> <i>Nemám žádné peníze.</i>

Articles with singular countable nouns

Člen neurčitý *a/an* používáme s podstatnými jmény v jednotném čísle v případě, že:

- hovoříme o něčem poprvé:

*There's **a café** and **a pub** on this street. / V téhle ulici je kavárna a hospoda.*

- mluvíme o něčem, co je příkladem/vzorem určité kategorie:

*My dad is **a great cook**. / Můj tatínek je skvělý kuchař*

Člen určitý *the* používáme s jednotným a množným číslem a nepočítatelnými podstatnými jmény v případě, že mluvíme o:

- něčem již dříve zmíněném/ opakovaně:

*There's a café and a pub on this street. Let's go to **the café**. /*

V téhle ulici je kavárna a hospoda. Pojdme do té kavárny.

- něčem jedinečném, unikátním, pokud existuje jen jedna možnost:

***The sun** is shining. / Slunce svítí.*

Modal verbs

Chceme-li vyjádřit povinnost (obligation) nebo nutnost, používáme:

- **must**, zvláště mluvíme-li o něčem, co sami považujeme za nutné: *I must talk to her right now. / Musím si s ní teď hned promluvit. (=Považuji to za nutné.)*
- **have to**, zejména mluvíme-li o něčem, co je nezbytné kvůli nějakému pravidlu nebo nařízení:

*My brother **has to** wear a suit to work. / Můj bratr musí nosit v práci oblek. (=Taková jsou pravidla.)*

- **need to**:

*Neil often **needs to** do overtime. / Neil musí často pracovat přesčas.*

Chceme-li říci, že něco povinné nebo nutné není, používáme:

- **don't have to**:

*A teacher **doesn't have to** do physical work. / Učitel nemusí pracovat manuálně.*

- **don't need to / needn't**:

*You **needn't** come to the office. You can work from home. / Nemusíte chodit do kanceláře. Můžete pracovat doma.*

*You **don't need to** write the essay again. / Nemusíš tu esej psát znova.*

Pro vyjádření toho, co je dovoleno (permission), používáme **can**:

*Journalists **can** work flexible hours. / Novináři mohou mít klouzavou pracovní dobu.*

Hovoříme-li o něčem, co není dovoleno, používáme:

- **can't**:

*I **can't** leave the office during office hours. / Během úředních hodin nemohu opustit kancelář.*

- **mustn't**:

*You **mustn't** check your private email at work. / V práci se nesmíte věnovat svým soukromým emailům.*

- Potřebujeme-li poskytnout nebo se zeptat na radu, použijeme *should/shouldn't*:

*You **should** study more. / Měl/a bys více studovat.*

*You **shouldn't** drink so much coffee. / Neměl/a bys pít tolik kávy.*

***Should** I ask for help? / Mám se zeptat na pomoc?*

Future arrangements and intentions

- Přítomný čas průběhový (present continuous) používáme pro děje v budoucnosti, které už máme dopředu naplánované nebo domluvené:

*I **can't** go shopping tomorrow at five. I'**m playing** tennis with Joy. /*

Nemůžu jít zítra v 5 hodin nakupovat. Hraju s Joy tennis. (=Už jsme se na tom s Joy domluvili)

- Mluvíme-li o záměrech nebo plánech, použijeme vazbu **be going to + infinitiv**

***Are you going to invite** your aunt to the party? / Chystáš se pozvat svojí tetu na oslavu?*

Future predictions: going to and will

Vazbu **be going to + infinitiv** používáme k vyjádření

- úmyslů a plánů:

*My dad **is going to buy** a new car. / Tatínek se chystá koupit nové auto.*

- toho, co předpokládáme/odhadujeme, že se stane, a to na základě toho, co je nám známo nebo se právě děje:

*Look at the sky. It'**s going to rain**. / Podívej se na nebe. Vypadá to, že bude pršet. / Zřejmě bude pršet.*

Kladné věty (Affirmative)			Záporné věty (Negative)		
I	am		I	'm not (am not)	
You/We/They	are	going to fall.	You/We/They	aren't (are not)	going to fall.
He/She/It	is		He/She/It	isn't (is not)	
Otázky zjišťovací (Yes/No questions)			Krátké odpovědi (Short answers)		
Am	I		Yes, I am. No, I'm not.		
Are	you/we/they	going to fall?	Yes, you/we/they are. No, you/we/they aren't.		
Is	he/she/it		Yes, he/she/it is. No, he/she/it isn't.		
Otázky doplňovací (Wh- questions)					
Where	am is are	I he/she/it you/we/they	going to fall?		

Vazbu **will + infinitiv** (infinitiv významového slovesa bez *to*) používáme pro předpověď (prediction) něčeho, co se v budoucnosti stane, na základě našich předchozích zkušeností nebo intuice:

*I think people **will travel** to Mars. / Myslím, že lidé budou cestovat na Mars.*

Chceme-li vyjádřit, že se něco v budoucnosti nestane, používáme **I don't think + will**:

*I **don't think** cars **will fly**. / Nemyslím, že auta budou létat.*

Zápornou myšlenku lze ovšem také vyjádřit pomocí **will not / won't**: *I **won't go** there. / Nepůjdu tam.*

Kladné věty (Affirmative)			Záporné věty (Negative)		
I/You/He/She/ It/We/They	will	travel.	I/You/ He/She/ It/We/They	won't (will not)	travel.
Otázky zjišťovací (Yes/No questions)			Krátké odpovědi (Short answers)		
Will	I/you/he/ she/it/we/they	travel?	Yes, I/you/he/she/it/we/they will. No, I/you/he/she/it/we/they won't.		
Otázky doplňovací (Wh- questions)					
Where	will	I/you/he/she/ it/ we/they	travel?		

Present Perfect (1)

Předpřítomný čas (present perfect) používáme, mluvíme-li o dějích, které skončily v minulosti, avšak nevíme (nebo není podstatné), kdy přesně se staly:

*My friend **has bought** a new bag. / Můj přítel/Moje přítelkyně si koupil/a novou tašku.*

***Have** you ever **been** camping alone? / Kempoval jsi někdy sám?*

Předpřítomný čas tvoříme pomocí pomocného slovesa **have/has** a příčestí minulého významového slovesa.

Kladné věty (Affirmative)	Záporné věty (Negative)
I/You/We/They 've (have)	I/You/We/They haven't (have not) finished
He/She/It 's (has)	He/She/It hasn't (has not)
finished.	
Otázky zjišťovací (Yes/No questions)	Krátké odpovědi (Short answers)
Have I/you/we/they finished?	Yes, I/you/we/they have . No, I/you/we/they haven't .
Has he/she/it	Yes, he/she/it has . No, he/she/it hasn't .
Otázky doplňovací (Wh- questions)	
What have I/you/we/they has he/she/it done?	

Pravopisná pravidla – přičestí minulé

Pravidelná slovesa (regular verbs)

Pro pravopis přičestí minulé u pravidelných sloves platí stejná pravidla jako pro tvary času minulé prostého.

Obvyklé časové výrazy používané ve větách s předpřítomným časem:

- **ever** (někdy) – v otázkách:

*Have you **ever** been to an art gallery? / Už jsi někdy byl v galerii?*

- **never** (nikdy) – v záporných větách:

*My grandparents have **never** left England. / Moji prarodiče nikdy neopustili Anglii.*

- **since then** (od té doby):

*She won The X Factor in 2006. **Since then** she has sold millions of albums. / V roce 2006 vyhrála X Factor. Od té doby prodala miliony alb.*

- **already** (už) a **just** (právě) – hlavně v kladných oznamovacích větách:

*I have **already** seen this film. / Už jsem ten film viděl. They have **just** left. / Právě odešli.*

- **yet** (už / ještě ne) – v záporných větách, otázkách a vždy na konci věty:

*I haven't seen her **yet**. / Ještě jsem ji neviděl.*

*Has she written any songs **yet**? / Už napsala nějaké písničky?*

Chceme-li vyjádřit, kdy se nějaký děj odehrál, použijeme minulý čas prostý. Rovněž jej používáme v otázkách s tázacím zájmenem *when*.

*She **won** a Grammy in 2009. / V roku 2009 vyhrála cenu Grammy. When **did** you **see** Blur play live? / Kdy jste viděli Blur hrát naživo?*

Present Perfect (2)

Předpřítomný čas (present perfect) používáme, hovoříme-li o stavech a dějích, které začali v minulosti a stále trvají. Pro tyto situace často používáme výrazy **for** a **since**.

- **Since** označuje okamžik nebo časové období, kdy děj začal:

***since** 2000/Monday/last summer/my birthday*

od roku 2000/pondělí/minulého léta/mých narozenin

- **For** se vztahuje k časovému úseku mezi minulostí a přítomností (a vyjadřuje, jak dlouho už daná situace trvá):

***for** five minutes/two weeks/a long time/ages/ už pět minut/dva týdny/dlouho/celou věčnost*

*My parents **have had** this house **since** 1990. / Moji rodiče mají tento dům už od roku 1990.*

*I **have known** Carol **for** ten years. / Zním Carol už deset let.*

***How long** have you lived in this house? / Jak dlouho už v tomto domě bydlíte?*

Verb pattern: the infinitive and the -ing form

Následují-li dvě slovesa po sobě, používáme u pozdějších sloves předem určené tvary a vazby.

- Po slovesech *aim, arrange, attempt, can't afford, decide, expect, hope, intend, manage, offer, plan, refuse, remember, seem, tend, try, want* následuje **infinitiv s to**: *They **decided not to work** with the sports psychologist. / Rozhodli se, že nebudou spolupracovat se sportovním psychologem.*
- Po slovesech *advise, allow, encourage, force, remind, teach, urge, warn* následuje

předmět + infinitiv s to:

*She **taught me to believe** in myself. / Naučila mě věřit si.*

- Po slovesech *avoid, can't help, can't stand, don't mind, enjoy, fancy, finish, imagine, keep, miss, stop, waste time* následuje **tvary slovesa s -ing**:

*Just **imagine winning** the competition! / Jen si představ vyhrát tak tu soutěž!*

- Po modálních slovesech *can, could, might, should* následuje **infinitiv bez to**: *You **should answer** his question right now. / Měl bys na jeho otázku hned odpovědět.*
- Po slovesech *make a let* následuje **předmět + infinitiv bez to**:

They **let me visit** the stadium. / Nechali mě navštívit ten stadion

The first conditional

Podmínkové věty 1. typu (first conditional) používáme, hovoříme-li o možných důsledcích nějakého děje. Tyto podmínkové věty se vztahují k budoucnosti:

If I tell them the truth, they won't believe me. / Když jim řeknu pravdu, nebudou mi věřit.

Ve vedlejší větě se spojkou **if** vyjadřujeme podmínku děje a použijeme přítomný čas prostý. Pro popis důsledku děje použijeme v hlavní větě budoucí čas, zpravidla **will/won't**.

Je-li věta vedlejší se spojkou **if** na začátku souvětí, je oddělena čárkou.

If + přítomný čas prostý
(podmínka)

If he works hard,
Bude-li usilovně pracovat,

will/won't + infinitiv
(důsledek)

He will pass his exams
Složí zkoušky,

will/won't + infinitiv
(důsledek)

he will pass his exams.
složí zkoušky.

If + přítomný čas prostý
(podmínka)

if he works hard.
Bude-li usilovně pracovat.

Past Perfect

Předminulý čas (past perfect) používáme, mluvíme-li o události, která se odehrála v minulosti ještě před nějakou jinou událostí. Děj vyjádřený pomocí předminulého času předcházeli ději vyjádřenému minulým časem prostým:

When the police caught the thief, he had already stolen five computers. / Když policie zloděje chytila, ukradl už pět počítačů. (Ke krádeži došlo ještě předtím, než policie zloděje chytila.)

Všimněte si, jak použití předminulého času může změnit význam vět:

The children went to sleep when we came. / Děti šly spát, když jsme přišli. (=Nejdříve jsme přišli, a pak šly děti spát.)

The children had gone to sleep when we came. / Děti už šly spát, když jsme přišli. (=Když jsme přišli, děti už spaly.)

Často používáme s předminulým časem předložku **by**, např.

by the age of six, by the time I was six, by 1978:

By the time I was six, I had learnt to read. / Naučil jsem se číst, ještě než mi bylo šest.

Kladné věty (Affirmative)		Záporné věty (Negative)	
I/You/He/She/It /We/They	had watched TV.	I/You/He/She/It /We/They	hadn't (had not) watched TV.

Otázky zjišťovací (Yes/No questions)		Krátké odpovědi (Short answers)
Had	I/you/he/she/it /we/ they watched TV?	Yes, I/you/he/she/it/we/they had. No, I/you/he/she/it/we/they hadn't.

Otázky doplňovací (Wh- questions)		Otázky podmíněné (Subject questions)
What had	I/you/he/she/it /we/ they watched TV?	Who had watched TV?

Reportes Speech

Chceme-li informovat o něčem, co řekl někdo jiný, můžeme použít buď přímou řeč (Direct Speech), nebo řeč nepřímou (Reported Speech).

Pomocí přímé řeči oznamujeme, co doslova mluvčí řekl, opakuje jeho vlastní slova bez změn:

'Your son draws very well.' → *They said, 'Your son draws very well.'*

„Váš syn velmi dobře kreslí.“ → *Řekli: „Váš syn velmi dobře kreslí.“*

Nepřímá řeč – věty oznamovací

Při nepřímé řeči tlumočíme slova mluvčího pomocí sloves jako např. *add* (dodat), *claim* (prohlásit), *point out* (poukázat, zmínit), *reply* (odpovědět), *say* (říci), *suggest* (navrhnout), *tell* (říci někomu něco). Po nich může následovat zájmeno *that*, které však lze vynechat. Sloveso *tell* se pojí s předmětem (např. mně, nám, Honzovi, mému příteli atd.):

'I sell paintings.' → *She **told me/said (that)** she **sold** paintings.* /

„Prodávám obrazy.“ → *Řekla mi / Řekla, že prodává obrazy.*

V nepřímé řeči dochází ke změnám:

- časů:

Přímá řeč (Direct Speech)	→ Nepřímá řeč (Reported Speech)
Present Simple Ann: 'I paint picture.'	→ Past Simple Ann said (that) she painted.
Present Continuous Ann: 'I'm painting picture.'	→ Past Continuous Ann said (that) she was painting a picture.
Present Perfect Ann: 'I have painted two pictures.'	→ Past Perfect Ann said (that) she had painting two pictures.
Past Simple Ann: 'I didn't painted <u>before</u> .'	→ Past Perfect Ann said (that) she hadn't painted two pictures.
can/can't Ann: 'I can't paint.'	→ could/couldn't Ann said (that) she could paint.
will/won't Ann: 'I won't paint anymore.'	→ would/wouldn't Ann said (that) she wouldn't paint anymore.
am/is/are going to Ann: 'I am going to paint.'	→ was/were going to Ann said (that) she was going to paint.

- příslovečných určení času a místa:

now → *at that time/then today* → *that day*

yesterday → *the day before*

two hours ago → *two hours earlier/before tomorrow* → *the following day*

here → *there*

- zájmen ukazovacích, osobních a přivlastňovacích (v závislosti na kontextu):

this/these → *that/those I/we* → *he/she/they me/us* → *him/her/them my* → *his/her*

our → *their*

The passive

Trpný rod (the passive) používáme tehdy, je-li samotný děj důležitější než jeho původce. Pokud chceme doplnit informace o původci děje, použijeme předložku **by**.

Trpný rod tvoříme pomocí správného tvaru slovesa *be* a příčestí minulého významového slovesa:

*This shopping mall **is visited by** about 50,000 people every day. / Toto nákupní centrum je každý den navštěvované asi 50 000 lidmi.*

*How many languages **are spoken** in the USA? / Kolika jazyky se mluví v USA?*

Present Simple	Tea is grown in India. Čaj je pěstován v Indii. Cars are not repaired here. Auta se zde neopravují. Where are the tickets sold? Kde se prodávají lístky?
Past Simple	I was offered a job. Byla mi nabídnuta práce. These tablets were not produced in China. Tyto tablety nebyly vyrobeny v Číně. Where was our car made? Kde bylo vyrobeno naše auto?
Present Perfect	The house in High Street has been sold. Ten dům na High Street byl už prodán. We have not been informed about the change. O změně jsme nebyli informováni. Has he been invited to Kerry's wedding? Byl pozván na Kerryinu svatbu?
Modal verbs	Conditions must be improved. Podmínky musí být zlepšeny. Parcels can be sent at the post office. Balíky mohou být posílány na poštu. Do the rooms need to be cleaned every day? Musí být pokoje uklízeny každý den?

The second conditional

Podmínkové věty 2. typu (second conditional) používáme, hovoříme-li o:

- situacích a dějích v přítomnosti, které si pouze představujeme:

*If I **were** rich, I **would live** in a huge house. / Kdybych byl bohatý, bydlel bych v obrovském domě.*

- nepravděpodobných situacích a dějích v budoucnosti:

*If he **left** home earlier, he **would never be** late for work. / Kdyby odešel z domova dřív, nikdy by nepřišel pozdě do práce.*

Ve vedlejší větě používáme po spojce **if** minulý čas prostý a v hlavní větě popisující důsledek modální sloveso **would/wouldn't**.

Je-li věta vedlejší se spojkou **if** na začátku souvětí, je oddělena čárkou.

If + minulý čas prostý
(podmínka)

*If Sue **knew** Italian,
Kdyby Sue uměla italsky,*

would/wouldn't + infinitiv
(důsledek)

*Sue **would apply** for this job
Sue by se o tu práci ucházela,*

would/wouldn't + infinitiv
(důsledek)

*she'd **apply** for this job.
o tu práci by se ucházela.*

if + minulý čas prostý
(podmínka)

***if** she **knew** Italian.
kdyby uměla italsky.*

V podmínkových větách 2. typu používáme *was* nebo *were* po zájmenech *I, he, she* a *it*. Ve formálnějších situacích je spíše vhodné *were*.

Nezapomeňte používat *were* ve frázi *If I were you*:

***If I were you**, I would tell him the truth. / Být tebou, řekl bych mu pravdu.*